

ამერიკის მომავალი და 18 ივლისი, 2020 — ნომერი ორი

შეტყობინების შექმა

Jeff Pippenger

2023-08-24

მადლის ჟამის დახურვამდე უმაღლესე გაიცემა ბრძანება: „ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს.“

და მითხრა მე: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოა. ვინც უსამართლოა, კვლავ უსამართლობდეს; და ვინც უწმინდურია, კვლავ უწმინდურობდეს; და ვინც მართალია, კვლავ მართლობდეს; და ვინც წმიდაა, კვლავ წმიდაობდეს. გამოცხადება 22:10, 11.

გამოცხადების მეხუთე თავში ღმერთი მამა თავის ტახტზე ზის, და მის ხელში არის წიგნი, რომელიც შვიდი ბეჭდით არის დაბეჭდილი.

და ვიხილე ტახტზე მჯდომარის მარჯვენაში წიგნი, შიგნიდანაც და უკანა მხრიდანაც დაწერილი, შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილი. გამოცხადება 5:1.

როგორც თხრობა პირველი მუხლიდან გრძელდება მეშვიდე თავამდე, ვხედავთ, რომ იესო, წარმოდგენილი როგორც იუდას ტომის ლომი, არის ის, ვინც იღებს წიგნს თავისი მამის ხელიდან და იწყებს ბეჭდების თანმიმდევრულად გახსნას. როდესაც იგი ხსნის მეექვსე ბეჭედს და გადმოსცემს ბეჭდით წარმოდგენილ უწყებას, მეექვსე თავი სრულდება. იგი მთავრდება კითხვით, რომელიც გადადის მეშვიდე თავში, სადაც ვპოულობთ პასუხს იმ კითხვაზე, რომელიც მეექვსე თავის ბოლო მუხლშია დასმული.

რამეთუ მოვიდა მისი რისხვის დიდი დღე; და ვინ შეძლებს დგომას? გამოცხადება 6:17.

მეშვიდე თავში წარმოდგენილია ას ორმოცდაოთხი ათასი და „დიდი სიმრავლე“. მას შემდეგ, რაც მეშვიდე თავში ღვთის ერი წარმოდგენილია, ვხედავთ შვიდ ბეჭედთაგან მეშვიდისა და უკანასკნელის მოხსნას. გამოცხადების წიგნში ერთადერთი სხვა წინასწარმეტყველება, რომელიც დაბეჭდილია, არის მეათე თავის შვიდი ქუხილი. მარტივი აზრი ის არის, რომ გამოცხადების წიგნში ერთადერთი წინასწარმეტყველება, რომელიც დაბეჭდილია და რომლის ახსნაც შეიძლება გამოსაცდელი ვადის დახურვამდე, არის „შვიდი ქუხილი“.

წლების განმავლობაში, თუ არა ათწლეულების, Future for America განსაზღვრავდა, რას წარმოადგენს „შვიდი ქუხილი“. „შვიდი ქუხილი“ წარმოადგენს მილერიტული მოძრაობის ისტორიას 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე. და უაიტი ადასტურებს ამ ფაქტს და ამატებს, რომ „შვიდი ქუხილი“ აგრეთვე წარმოადგენს „მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთი თანმიმდევრობით გამოცხადდება“. ამ

ფაქტების დაწვრილებითი განხილვა მოიპოვება Habakkuk's Tables-ში, ყველასათვის, ვინც ამ წინასწარმეტყველურ რეალობებს არ არის გაცნობილი.

შვიდი ქუხილის შესახებ წარსულში წარმოდგენილი ჭეშმარიტება კვლავაც ჭეშმარიტებაა, მაგრამ მიმდინარე წლის აგვისტოდან უფალმა თავისი ხელი მოხსნა ამ საკითხებიდან და მეტად ღრმა გაგება გამოცხადდა. ჩვენ დავიწყებთ გამოცხადების მეათე თავით, შემდეგ კი განვიხილავთ და უაიტის კომენტარს ამ თავზე. ვიდრე ამას გავაკეთებდეთ, უნდა გამოვყოთ ორი საკითხი, რომლებიც შვიდი ქუხილის განხილვას არ უკავშირდება.

პირველი საკითხი ის არის, რომ შვიდი ქუხილის ჭეშმარიტების, რომელიც ახლა იხსნება, ამოცნობა მოითხოვს ჭეშმარიტების რამდენიმე ხაზს, რათა თავ-თავის ადგილას დადგეს ყველაფერი, რასაც შვიდი ქუხილი წარმოადგენს. აქ არის წმიდათა მოთმინება, ვლოცულობ. ამასთან დაკავშირებული მეორე საკითხი ის არის, რომ პროგრამას, რომელიც ამ სტატიების აუდიოწარდგენას ამზადებს, შეზღუდვა აქვს იმ დროის ოდენობაზე, რომლის განმავლობაშიც მას შეუძლია კითხვა და მეტყველება. თითოეული სტატია უნდა დაეტიოს იმ დროის მონაკვეთში. ამ კვლევის დასაწყისიდანვე გაცნობებთ, რომ შვიდი ქუხილით წარმოდგენილი ჭეშმარიტების დასამყარებლად რამდენიმე სტატია იქნება საჭირო. ახლა — მეათე თავზე.

და ვიხილე სხვა ძლიერი ანგელოზი, ჩამომავალი ზეციდან, ღრუბლით შემოსილი; და ცისარტყელა იყო მის თავზე, და მისი სახე იყო ვითარცა მზე, და მისი ფეხები — ვითარცა ცეცხლის სვეტები. და ხელში ეპყრა გახსნილი პატარა წიგნი; და დადგა თავისი მარჯვენა ფეხით ზღვაზე და მარცხენათი — მიწაზე, და შეჰღაღადა დიდი ხმით, როგორც ლომი ბრდღვინავს; და როცა შეჰღაღადა, შვიდმა ქუხილმა გამოსცეს თავიანთი ხმები. და როცა შვიდმა ქუხილმა გამოსცა თავიანთი ხმები, მე ვაპირებდი დაწერას; და გავიგონე ხმა ზეციდან, რომელმაც მითხრა: დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა, და ნუ დაწერ. და ანგელოზმა, რომელიც ვიხილე მდგომარედ ზღვასა და მიწაზე, აღაპყრო თავისი ხელი ზეცისკენ, და დაფიცა მის მიერ, რომელიც ცოცხლობს უკუნითი უკუნისამდე, რომელმაც შექმნა ზეცა და ყოველივე, რაც მასშია, და მიწა და ყოველივე, რაც მასშია, და ზღვა და ყოველივე, რაც მასშია, რომ ჟამი აღარ იქნება; არამედ მეშვიდე ანგელოზის ხმის დღეებში, როცა იგი საყვირის ჩაბერვას დაიწყებს, აღსრულდება ღვთის საიდუმლო, როგორც აუწყა მან თავის მონებს, წინასწარმეტყველებს. და ხმამ, რომელიც ზეციდან გავიგონე, კვლავ მელაპარაკა და მითხრა: წადი, აილე გახსნილი პატარა წიგნი იმ ანგელოზის ხელიდან, რომელიც დგას ზღვასა და მიწაზე. და მივედი ანგელოზთან და ვუთხარი მას: მომეცი პატარა წიგნი. და მითხრა მან: აილე და შეჭამე იგი; და იგი შენს მუცელს გაამწარებს, მაგრამ შენს პირში თაფლივით ტკბილი იქნება. და ავილე პატარა წიგნი ანგელოზის ხელიდან და შევჭამე იგი; და ჩემს პირში თაფლივით ტკბილი იყო; და როგორც კი შევჭამე იგი, ჩემი მუცელი გამწარდა. და მითხრა მან: კვლავ უნდა იწინასწარმეტყველო მრავალი ხალხის, ერის, ენისა და მეფის წინაშე. გამოცხადება 10:1–11.

მეათე თავზე კომენტარისას, და უაიტი აცხადებს:

იოანეს დამრიგებელი ძლიერი ანგელოზი არავინ სხვა იყო, თუ არა თავად იესო ქრისტე. ის, რომ მან თავისი მარჯვენა ფეხი ზღვაზე, ხოლო მარცხენა ხმელეთზე დადგა, ცხადყოფს იმ როლს, რომელსაც იგი ასრულებს სატანასთან დიდი ბრძოლის დასკვნით სცენებში. ეს მდგომარეობა აღნიშნავს მის უზენაეს ძალაუფლებასა და ხელისუფლებას მთელ დედამიწაზე. ეს ბრძოლა საუკუნიდან საუკუნემდე უფრო ძლიერდებოდა და უფრო შეუპოვარი ხდებოდა, და ასე გაგრძელდება იმ დასკვნით სცენებამდე, როდესაც ბნელეთის ძალთა ოსტატურად წარმართული მოქმედება თავის უმაღლეს მწვერვალს მიაღწევს. სატანა, ბოროტ ადამიანებთან შეერთებული, აცდუნებს მთელ მსოფლიოს და იმ ეკლესიებს, რომლებმაც ჭეშმარიტების სიყვარული არ მიიღეს. მაგრამ ძლიერი ანგელოზი ყურადღებას მოითხოვს. იგი ხმამაღლა ლაღადებს. მან უნდა აუწყოს თავისი ხმის ძალა და ხელისუფლება მათ, ვინც სატანას შეუერთდა ჭეშმარიტების წინააღმდეგ საბრძოლველად.

„მას შემდეგ, რაც ამ შვიდმა ქუხილმა თავიანთი ხმები გამოსცეს, იოანეს ეძლევა მითითება, როგორც დანიელს მიეცა მცირე წიგნის შესახებ: ‘დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა თქვეს.’ ეს ეხება მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთ რიგზე გამოცხადდება. დანიელი დადგება თავის წილხვედრში დღეთა დასასრულს. იოანე ხედავს მცირე წიგნს გახსნილს. მაშინ დანიელის წინასწარმეტყველებებს თავიანთი სათანადო ადგილი უჭირავს პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების უწყებებში, რომლებიც უნდა ეუწყოს მსოფლიოს. მცირე წიგნის გახსნა იყო დროის შესახებ უწყება.“

დანიისელისა და გამოცხადების წიგნები ერთია. ერთი წინასწარმეტყველებაა, მეორე — გამოცხადება; ერთი დაბეჭდილი წიგნია, მეორე — გახსნილი წიგნი. იოანემ მოისმინა ის საიდუმლოებანი, რომელთაც ქუხილნი წარმოთქვამდნენ, მაგრამ ებრძანა, რომ ისინი არ დაეწერა.

„იოანესათვის ბოძებული განსაკუთრებული ნათელი, რომელიც შვიდი ქუხილით გამოიხატა, იყო იმ მოვლენათა გამოსახვა, რომლებიც უნდა მომხდარიყო პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებათა დროს. ხალხისათვის უმჯობესი არ იყო ამ საგანთა ცოდნა, რადგან მათი რწმენა აუცილებლად უნდა გამოცდილიყო. ღვთის წესრიგში გამოცხადდებოდა ყველაზე საოცარი და წინასწარი ჭეშმარიტებები. პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებანი უნდა ქადაგებულიყო, მაგრამ ამის შემდეგ არავითარი შემდგომი ნათელი არ უნდა გამოცხადებულიყო, ვიდრე ეს უწყებანი თავიანთ განსაზღვრულ საქმეს შეასრულებდნენ. ეს წარმოდგენილია ანგელოზით, რომელიც ერთ ფეხს ზღვაზე დგას და უმძიმესი ფიცით აცხადებს, რომ ჟამი აღარ იქნება.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.

„ძლიერი ანგელოზი“, რომელიც 1840 წლის 11 აგვისტოს ჩამოვიდა, ქრისტე იყო, და მას ხელში ეჭირა უწყება, რომლის ჭამაც იოანეს ებრძანა. ის, რაც იოანემ ჭამა, უწყება იყო, მაგრამ ეს აშკარად ისეთი უწყება იყო, რომელიც ღვთის ხალხთან უნდა მიტანილიყო და არა ქვეყნიერებასთან. მნიშვნელოვანია, ამ მონაკვეთში ვის მიმართ არის მიმართული უწყება, რადგან, მიუხედავად იმისა, რომ ქრისტე 1840 წლის 11 აგვისტოს ჩამოვიდა, რითაც პირველი ანგელოზის უწყების ძალმოსილება აღინიშნა და,

ამგვარად, განისაზღვრა დრო, როდესაც პირველი ანგელოზის უწყება მთელ მსოფლიოს წარედგინებოდა, პატარა წიგნი, რომლის ჭამაც იოანეს ებრძანა, მიუთითებს იმაზე, თუ როდის გადასცა პროტესტანტიზმმა პროტესტანტიზმის მანტია მილერიტებს. როდესაც ქრისტე პატარა წიგნით ჩამოვიდა, ის წყვეტდა თავის აღთქმით ურთიერთობას უდაბნოდან გამოსულ ეკლესიასთან და, ამავე დროს, მილერიტ ხალხს თავის ახალ არჩეულ აღთქმის ხალხად აცხადებდა. მილერიტები იყვნენ ხალხი, რომლებიც უწინ ღვთის ხალხი არ იყვნენ. წინასწარმეტყველები არასოდეს ეწინააღმდეგებიან ერთმანეთს.

და მითხრა მე: კაცის ძეო, დადექ შენს ფეხზე, და გელაპარაკები. და შევიდა ჩემში სული, როცა მელაპარაკა, და დამაყენა ჩემს ფეხზე, რათა მომესმინა იმისა, ვინც მელაპარაკებოდა. და მითხრა მე: კაცის ძეო, მიგავლენ ისრაელის ძეთთან, ურჩ ხალხთან, რომელიც განმიდგა მე; მათაც და მათმა მამებმაც შემცოდეს ჩემს წინააღმდეგ ამ დღემდეც კი. რადგან ისინი უტიფარი შვილები არიან და გულქვანი. მე გგზავნი მათთან, და უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი. და ისინი, მოისმენენ თუ არ მოისმენენ, (რადგან ურჩი სახლია,) მაინც გაიგებენ, რომ მათ შორის წინასწარმეტყველი იყო. და შენ, კაცის ძეო, ნუ შეგეშინდება მათი, და ნუ შეგეშინდება მათი სიტყვების, თუმცა ეკლები და ძეძვები შენთან არიან და მორიელთა შორის ცხოვრობ; ნუ შეგეშინდება მათი სიტყვების და ნუ შეძრწუნდები მათი სახეების წინაშე, თუმცა ურჩი სახლია. და უთხარი მათ ჩემი სიტყვები, მოისმენენ თუ არ მოისმენენ; რადგან ძალზე ურჩნი არიან. ხოლო შენ, კაცის ძეო, ისმინე, რასაც გეუბნები: ნუ იქნები ურჩი იმ ურჩი სახლის მსგავსად; გააღე პირი შენი და ჭამე, რასაც მე მოგცემ. და როცა შევხედე, აჰა, ხელი იყო გამოწვდილი ჩემკენ; და, აჰა, მასში წიგნის გრაგნილი იყო. და გადაშალა იგი ჩემს წინაშე; და დაწერილი იყო შიგნიდან და გარეთაც; და მასში დაწერილი იყო გოდება, მოთქმა და ვაება. და მითხრა მე: კაცის ძეო, ჭამე, რასაც ჰპოვებ; ჭამე ეს გრაგნილი და წადი, ელაპარაკე ისრაელის სახლს. მაშინ გავაღე ჩემი პირი, და მაჭამა მან ის გრაგნილი. და მითხრა მე: კაცის ძეო, აჭამე შენს მუცელს და აუვსე შენს შიგნეულს ეს გრაგნილი, რომელსაც მე გაძლევ. მაშინ შევჭამე იგი; და ჩემს პირში თაფლივით ტკბილი იყო. და მითხრა მე: კაცის ძეო, წადი, მიდი ისრაელის სახლთან და ჩემი სიტყვებით ელაპარაკე მათ. რადგან არ იგზავნები უცხო მეტყველებისა და ძნელად გასაგები ენის მქონე ხალხთან, არამედ ისრაელის სახლთან; არა მრავალ ხალხთან, უცხო მეტყველებისა და ძნელად გასაგები ენის მქონეებთან, რომელთა სიტყვებს ვერ გაიგებდი. ჭეშმარიტად, მათთან რომ მომევილინე, მოგისმენდნენ. მაგრამ ისრაელის სახლი არ მოგისმენს, რადგან არ მისმენს მე; რადგან მთელი ისრაელის სახლი უტიფარია და გულქვა. აჰა, გავამაგრე შენი სახე მათი სახეების წინააღმდეგ, და შენი შუბლი — მათი შუბლთა წინააღმდეგ. აღმასივით, რომელიც კაჟზე მაგარია, გავამაგრე შენი შუბლი; ნუ შეგეშინდება მათი და ნუ შეძრწუნდები მათი სახეების წინაშე, თუმცა ურჩი სახლია. და კვლავ მითხრა მე: კაცის ძეო, ყველა ჩემი სიტყვა, რომელსაც გეტყვი, მიიღე შენს გულში და მოისმინე შენი ყურებით. ეზეკიელი 2:1–3:10.

როდესაც ქრისტე ჩამოვიდა იმ პატარა წიგნით, რომელიც იოანემ აიღო და შეჭამა, იგი მის „პირში თაფლივით ტკბილი“ იყო. იოანე გამოცხადების მხილველი და ეზეკიელი,

ორივე, იღებენ უწყებას ქრისტეს „ხელიდან“. ეზეკიელს და, მაშასადამე, იოანესაც, ჰქონდა უწყება, რომელიც უნდა გადაეცათ „ისრაელის სახლს“ და არა ისრაელის გარეთ მყოფთ. ისრაელის გარეთ მყოფთ ეს უწყება რომ მოესმინათ, მიიღებდნენ მას, მაგრამ არა ისრაელი, რადგან ისრაელის „მთელი სახლი“ „უტიფარი და გულქვაა“. ისრაელის სრული სახლი (მთელი სახლი) მთლიანად ამბოხებული იყო. ისრაელი 1840 წელს გამოცხადების მეათე თავში წარმოდგენილი იყო როგორც ეკლესია უდაბნოში. მათ თავიანთი გამოსაცდელი დროის სასმისი აავსეს.

მიუხედავად იმისა, რომ ისრაელი ამ უწყებას არ მოისმენდა, წინასწარმეტყველს მაინც ებრძანა, მიეტანა მათთვის პატარა წიგნის უწყება, რათა პასუხისმგებელნი ყოფილიყვნენ პირველი ანგელოზის ნათლის უარყოფისათვის. სამსჯავროს წიგნებში მათ პასუხი უნდა ეგოთ იმისათვის, რომ უარი თქვეს მოესმინათ „წინასწარმეტყველის“ უწყება, რომელიც „მათ შორის“ იყო. წინასწარმეტყველის უარყოფა ნიშნავს იმ უწყების უარყოფას, რომელიც წინასწარმეტყველს ანგელოზმა გაბრიელმა მისცა, ხოლო მან თავად ქრისტესაგან მიიღო იგი, ქრისტემ კი — მამისაგან. როდესაც ქრისტე ჩამოვიდა და ხელში პატარა წიგნის უწყება ეპყრა, ეს პარალელური იყო იმასთან, როდესაც სულიწმიდა დაეშვა მის ნათლობაზე. ეს წინასწარ იყო გამოსახული მოსეს მიერ ცეცხლმოდებულ ბუჩქთან, და სწორედ იგივე გზამკვლევი ნიშანია, რომელიც ყოველ რეფორმატორულ მოძრაობაში არსებობს.

„ღვთის საქმე დედამიწაზე, საუკუნიდან საუკუნემდე, ყოველ დიდ რეფორმაციასა თუ რელიგიურ მოძრაობაში, თვალსაჩინო მსგავსებას ავლენს. ადამიანებთან ღვთის ურთიერთობის პრინციპები ყოველთვის იგივეა. აწმყოს მნიშვნელოვან მოძრაობებს თავიანთი პარალელი აქვთ წარსულის მოვლენებში, ხოლო წინა საუკუნეების ეკლესიის გამოცდილება ჩვენს დროსთვის მეტად ძვირფას გაკვეთილებს შეიცავს.“
The Great Controversy, 343.

ოსმალეთის უზენაესობის დაცემა 1840 წლის 11 აგვისტოს (რაც არის დრო, როცა იოანემ და ეზეკიელმა შექამეს მცირე წიგნი, რომელიც ქრისტეს „ხელში“ იყო), აღნიშნავს პირველი ანგელოზის უწყების „გამლიერებას“, რომელიც 1798 წელს „მოვიდა“ „აღსასრულის ჟამს“. იგი „გამლიერდა“ მილერიტთა უმთავრესი წინასწარმეტყველური წესის დადასტურებით — დღის წლისთვის პრინციპით. შემდეგ ქრისტემ დაიწყო მილერიტთა ტაძრის საძირკვლის აღმართვა, როგორც ეს მან თავისი ნათლობისას გააკეთა.

„ნათანაელის მერყევი რწმენა ახლა განმტკიცდა, და მან მიუგო და თქვა: „რაბი, შენ ხარ ძე ღვთისა; შენ ხარ მეფე ისრაელისა.“ იესომ მიუგო და უთხრა მას: „იმის გამო გწამს, რომ გითხარი: ლეღვის ხის ქვეშ გიხილე? ამაზე უმეტესს იხილავ.“ და უთხრა მას: „ჴეშმარიტად, ჴეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ამიერიდან იხილავთ ცას გახსნილს და ღვთის ანგელოზებს, რომლებიც ადიან და ჩამოდიან კაცის ძეზე.“

„ამ პირველ რამდენიმე მოწაფეში ქრისტიანული ეკლესიის საფუძველი ინდივიდუალური ძალისხმევით იდებოდა. იოანემ პირველად თავისი ორი მოწაფე ქრისტესაკენ მიმართა. შემდეგ ერთ-ერთმა მათგანმა თავისი ძმა იპოვა და ქრისტესთან მიიყვანა. შემდეგ მან ფილიპე მოუხმო, რომ გაჰყოლოდა მას, და ის

ნატანაელის სამეზნელად წავიდა.“ წინასწარმეტყველების სული, ტომი 2, 66.

როდესაც ქრისტე 1840 წლის 11 აგვისტოს, თავის ხელში გახსნილი პატარა წიგნით, ჩამოვიდა, ეს უკვე წინასწარ იყო სახეებრივად ნაჩვენები ქრისტეს მიწიერი ისტორიის რეფორმაციულ მოძრაობაში, რადგან ყოველ რეფორმაციულ მოძრაობას იდენტური გზამნიშნები აქვს. მოსესა და იმ რეფორმაციულ მოძრაობას, რომელსაც იგი წინ გაუძღვა, იგივე გზამნიშანი ჰქონდა. მოსეს გამოცდილება ანთებულ ბუჩქთან განასახიერებდა სულიწმიდის გარდამოსვლას ქრისტეს ნათლობისას, რაც, თავის მხრივ, განასახიერებდა 1840 წელს, ხოლო ეს, თავის მხრივ, განასახიერებს 2001 წლის 11 სექტემბერს, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლევაშეიშლილი ანგელოზი ჩამოვიდა.

პირველი ანგელოზის უწყების „მოსვლა“, მეორე ანგელოზის უწყების „მოსვლა“ და მესამე ანგელოზის უწყების „მოსვლა“ ყველა ანგელოზებით არის წარმოდგენილი. პირველ ანგელოზს ხელში პატარა წიგნი უჭირავს, მეორეს ხელში ჰქონდა ნაწერი და მესამეს ხელში ჰქონდა პერგამენტი. ორი ან სამი მოწმის მოწმობით ჭეშმარიტება მტკიცდება. სამივე ანგელოზს, იქნება ეს მათი მოსვლისას თუ ძალმოსილებისას, ხელში აქვს უწყება.

იოანე და ეზეკიელი წარმოადგენენ მათ, რომლებმაც შეჰქამეს უწყება მაშინ, როცა პირველი ანგელოზის უწყება „გამდიდრდა“, რაც სხვა ისტორიული ნიშნულია, ვიდრე ის დრო, როდესაც პირველი ანგელოზის უწყება „მოვიდა“ 1798 წელს.

განსხვავება უწყების „მოსვლასა“ და მის „ძალამოსილებას“ შორის უაღრესად მნიშვნელოვანი განსხვავებაა, რომელსაც უნდა მიექცეს ყურადღება. როდესაც განვიხილავთ შემდეგ მონაკვეთს, ყურადღება მიაქცეთ, რომ პირველი ანგელოზის მიზანი იდენტურია იმ ანგელოზის მიზნისა გამოცხადების მეთვრამეტე თავში, რომელიც თავის დიდებით გაანათებს დედამიწას. ასევე შენიშნეთ, რომ თითოეული უწყება იწვევს გამოიჯვანას და წარმოშობს თავყვანისმცემელთა ორ კლასს.

„მიჩვენეს ის ინტერესი, რომელსაც მთელი ზეცა იჩენდა იმ საქმის მიმართ, რომელიც დედამიწაზე მიმდინარეობდა. იესომ დაავალა ძლიერ ანგელოზს [პირველ ანგელოზს] ჩამოსულიყო და გაეფრთხილებინა დედამიწის მცხოვრებნი, რათა მომზადებულიყვნენ მისი მეორედ გამოჩენისთვის. როდესაც ანგელოზი ზეცაში იესოს წინაშე ყოფნას გაეცალა, მის წინ მიდიოდა უაღრესად ნათელი და დიდებით მოსილი შუქი. მითხრეს, რომ მისი მისია იყო თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა და გაეფრთხილებინა ადამიანი ღვთის მოახლოებული რისხვის შესახებ. მრავალმა მიიღო ეს ნათელი. ზოგი მათგანი მეტად სერიოზული ჩანდა, ხოლო სხვები იყვნენ მხიარულნი და აღტაცებულნი. ყველამ, ვინც ნათელი მიიღო, თავისი სახე ზეცისკენ მიაქცია და ღმერთი ადიდა. თუმცა იგი ყველას ეფინებოდა, ზოგნი მხოლოდ მისი გავლენის ქვეშ მოექცნენ, მაგრამ გულწრფელად არ მიიღეს იგი. მრავალი აღივსო დიდი რისხვით. მსახურნი და ხალხი შეუერთდნენ უღირსთა და მტკიცედ ეწინააღმდეგებოდნენ იმ ნათელს, რომელიც ძლიერმა ანგელოზმა მოჰვინა. მაგრამ ყველა, ვინც იგი მიიღო, განეშორა ქვეყნიერებას და მჭიდროდ შეერთდა ერთმანეთთან.

„სატანა და მისი ანგელოზები დაუცხრომლად იყვნენ დაკავებულნი იმით, რომ შემღებისდაგვარად მრავალთა გონება სინათლისგან გადაებირებინათ. საზოგადოება, რომელმაც იგი უარყო, სიბნელეში იქნა დატოვებული. მე ვიხილე ღმერთის ანგელოზი, რომელიც უღრმესი ინტერესით ადევნებდა თვალს მის აღმსარებელ ხალხს, რათა აღეწერა ის ხასიათი, რომელიც მათ განავითარეს, როცა მათ წინაშე ზეციური წარმომავლობის უწყება იქნა წარმოდგენილი. და რადგან იესოს სიყვარულის აღმსარებელთაგან ძალზე მრავალნი ზეციურ უწყებას დაცინვით, აბუჩად აგდებითა და სიძულვილით განუდგნენ, ხელში გრაგნილის მქონე ანგელოზმა ეს სამარცხვინო ჩანაწერი გააკეთა. მთელი ზეცა აღივსო აღშფოთებით, რომ იესო ასე იყო შეურაცხყოფილი თავისი აღმსარებელი მიმდევრების მიერ.

„მე ვიხილე მინდობილთა იმედგაცრუება, რადგან მათ თავიანთი უფალი მოსალოდნელ დროს ვერ იხილეს. ღვთის განზრახვა იყო, მომავალი დაეფარა და თავისი ხალხი გადაწყვეტილების მიღების წერტილამდე მიეყვანა. ქრისტეს მოსვლის განსაზღვრული დროის ქადაგების გარეშე, ღვთის მიერ განზრახული საქმე ვერ აღსრულდებოდა. სატანა მრავალსა და მრავალს მიუძღოდა იმისკენ, რომ სამსჯავროსა და მადლის ჟამის დასასრულთან დაკავშირებულ დიდ მოვლენებს შორეულ მომავალში ეძებნენ. აუცილებელი იყო, რომ ხალხი აღძრულიყო გულმოდგინედ ეძებნა აწმყოში საჭირო მზადყოფნა.“

„დროის გასვლასთან ერთად, მათ, ვისაც ანგელოზის ნათელი სრულად არ მიეღოთ, შეუერთდნენ ისინი, რომელთაც ეს უწყება შეეზიზღებინათ, და დასცინოდნენ იმედგაცრუებულებს. ანგელოზებმა აღნიშნეს ქრისტეს აღიარებული მიმდევრების მდგომარეობა. განსაზღვრული დროის გასვლამ გამოსცადა და გამოავლინა ისინი, და ძალიან ბევრნი სასწოროზე აიწონნენ და ნაკლულნი აღმოჩნდნენ. ისინი ხმამაღლა ამტკიცებდნენ, რომ ქრისტიანები იყვნენ, თუმცა თითქმის ყოველმხრივ ვერ მისდევდნენ ქრისტეს. სატანა ზეიმობდა იესოს აღიარებული მიმდევრების ამ მდგომარეობის გამო.“

„მან ისინი თავის მახეში ჰყავდა. უმრავლესობა უკვე მიეყვანა სწორი გზიდან გადახვევამდე, და ისინი ცდილობდნენ ზეცაში სხვა გზით ასვლას. ანგელოზებმა იხილეს წმიდა და წმინდა ადამიანები, აღრეულნი ცოდვილებთან სიონში და ქვეყნიერების მოყვარულ თვალთმაქცებთან. ისინი ზედამხედველობდნენ იესოს ჭეშმარიტ მოწაფეებს; ხოლო გახრწნილები წმინდებზე ზემოქმედებდნენ. ისინი, რომელთა გულებიც იწოდა იესოს ხილვის მხურვალე სურვილით, თავიანთი აღმსარებელი ძმების მიერ აკრძალულნი იყვნენ, ელაპარაკათ მისი მოსვლის შესახებ. ანგელოზები უყურებდნენ ამ სურათს და თანაუგრძნობდნენ იმ ნარჩომს, რომელსაც უყვარდა თავისი უფლის გამოჩინება.“

„სხვა ძლევამოსილი ანგელოზი [მეორე ანგელოზი] დაინიშნა, რომ დედამიწაზე ჩამოსულიყო. იესომ მის ხელში წერილი ჩადო, და როდესაც იგი დედამიწაზე მოვიდა, შესძახა: „დაეცა ბაბილონი, დაეცა“. შემდეგ კვლავ ვიხილე იმედგაცრუებულნი, რომლებმაც ზეცისკენ აღაპყრეს თვალნი და რწმენითა და იმედით ელოდნენ თავიანთი უფლის გამოცხადებას. მაგრამ მრავალი, როგორც

ჩანდა, უგრძნობ მდგომარეობაში რჩებოდა, თითქოს ეძინათ; თუმცა მათ სახეებზე ღრმა მწუხარების კვალი შემედლო დამენახა. იმედგაცრუებულებმა წმინდა წერილებიდან დაინახეს, რომ დაყოვნების ჟამში იყვნენ და რომ მოთმინებით უნდა დალოდებოდნენ ხილვის აღსრულებას. იგივე მტკიცებულებამ, რომელმაც 1843 წელს თავიანთი უფლის მოლოდინისაკენ წარმართა ისინი, 1844 წელსაც აღუძრა მისი მოლოდინი. თუმცა დავინახე, რომ უმრავლესობას არ გააჩნდა ის ძალმოსილება, რომელიც 1843 წელს მათ რწმენას გამოარჩევდა. მათმა იმედგაცრუებამ მათი რწმენა შეასუსტა.“

„როცა ღვთის ხალხი მეორე ანგელოზის ძახილში გაერთიანდა, ზეციურმა მხედრობამ უმძაფრესი ინტერესით აღნიშნა ამ უწყების გავლენა. მათ იხილეს მრავალი, ვინც ქრისტიანის სახელს ატარებდა, როგორ მიუბრუნდა დაცინვითა და აბუჩად აგდებით მათ, ვინც იმედგაცრუებულნი იყვნენ. როცა დამცინავი ბაგეებიდან ჩამოვარდა სიტყვები: „ჯერ კიდევ არ ასულხართ!“ — ანგელოზმა ეს ჩაწერა. ანგელოზმა თქვა: „ისინი ღმერთს დასცინიან.“ მე მიმანიშნეს მსგავს ცოდვაზე, რომელიც ძველ დროში იყო ჩადენილი. ელია ზეცად იქნა აყვანილი, და მისი მოსასხამი ელისეს დაეცა. მაშინ უღმერთო ყმაწვილები, რომელთაც თავიანთი მშობლებისგან ღვთის კაცის აბუჩად აგდება ჰქონდათ ნასწავლი, ელისეს გაჰყვნენ და დაცინვით უყვიროდნენ: „ადი, მელოტო, ადი; ადი, მელოტო, ადი.“ ამგვარად, მისი მსახურის შეურაცხყოფით, მათ ღმერთს მიაყენეს შეურაცხყოფა და მაშინვე, იქვე მიიღეს თავიანთი სასჯელი. ამავე სახით, მათ, ვინც წმიდათა აღსვლის აზრს დასცინოდა და აბუჩად იგდებდა, ღვთის რისხვა მოევლინებათ და მიეცემათ იმის შეგრძნება, რომ თავიანთ შემოქმედთან თამაშ-ხუმრობა უმნიშვნელო საქმე არ არის.

„იესომ სხვა ანგელოზებს უბრძანა, სწრაფად ეფრინათ, რათა გამოეცოცხლებინათ და განემტკიცებინათ მისი ხალხის მოდუნებული რწმენა და მოემზადებინათ ისინი მეორე ანგელოზის უწყებისა და იმ მნიშვნელოვანი მოქმედების გასაგებად, რომელიც მალე უნდა მომხდარიყო ზეცაში. მე ვიხილე, რომ ამ ანგელოზებმა იესოსაგან მიიღეს დიდი ძალა და ნათელი და სწრაფად გაფრინდნენ დედამიწაზე, რათა აღესრულებინათ მათთვის დაკისრებული მისია — დახმარებოდნენ მეორე ანგელოზს მის საქმეში. დიდი ნათელი გაანათა ღვთის ხალხს, როცა ანგელოზები ღაღადებდნენ: „აჰა, სასიძო მოდის; გადით მის შესახვედრად.“ შემდეგ ვიხილე, რომ ეს იმედგაცრუებულნი აღდგნენ და, მეორე ანგელოზთან თანხმობაში, აცხადებდნენ: „აჰა, სასიძო მოდის; გადით მის შესახვედრად.“ ანგელოზთაგან მომავალი ნათელი ყველგან ატანდა ბნელს. სატანა და მისი ანგელოზები ცდილობდნენ, შეეჩერებინათ ამ ნათლის გავრცელება და დაებრკოლებინათ მისი განზრახული მოქმედება. ისინი ეკამათებოდნენ ზეცის ანგელოზებს და ეუბნებოდნენ მათ, რომ ღმერთმა ხალხი მოატყუა და რომ მთელი მათი ნათლითა და ძალითაც კი ვერ შეძლებდნენ, დაერწმუნებინათ წუთისოფელი, რომ ქრისტე მოდიოდა. მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ სატანა ცდილობდა გზის ჩახერგვას და ხალხის გონების ნათლისაგან განრიდებას, ღვთის ანგელოზები განაგრძობდნენ თავიანთ საქმეს....“

„როცა იესოს მსახურება წმიდაში დასრულდა, და იგი უწმიდესში შევიდა და დადგა კიდობნის წინაშე, რომელიც ღვთის რჯულს შეიცავდა, მან ქვეყნიერებას მესამე

უწყებით სხვა ძლიერი ანგელოზი მოუვლინა. ანგელოზის ხელში ეწყო გრაგნილი, და როცა იგი ძალითა და დიდებულებით დაეშვა დედამიწაზე, გამოაცხადა საზარელი გაფრთხილება, უმძიმესი მუქარით, რაც ოდესმე ადამიანს მოტანილა. ეს უწყება იმისთვის იყო განკუთვნილი, რომ ღვთის შვილები სიფხიზლეზე დაეყენებინა და ეჩვენებინა მათთვის განსაცდელისა და სატანჯველის ჟამი, რომელიც მათ წინ ელოდათ. ანგელოზმა თქვა: „მათ მჭიდრო ბრძოლაში ჩაითრევენ მხეცთან და მის ხატებასთან. მათი ერთადერთი იმედი მარადიული სიცოცხლისა არის სიმტკიცით დგომა. თუმცა მათი სიცოცხლე საფრთხეში იქნება, მათ უნდა მტკიცედ დაიჭირონ ჭეშმარიტება.“ მესამე ანგელოზი თავის უწყებას ასე ასრულებს: „აქ არის წმიდათა მოთმინება: აქ არიან ისინი, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებსა და იესოს რწმენას.“ როცა მან ეს სიტყვები გაიმეორა, ზეციურ საწმიდარზე მიუთითა. ყველას გონება, ვინც ამ უწყებას იღებს, უწმიდესისკენ მიემართება, სადაც იესო დგას კიდობნის წინაშე და თავის საბოლოო შუამდგომლობას აღასრულებს ყველასთვის, ვისთვისაც წყალობა ჯერ კიდევ ყოვნდება, და მათთვისაც, რომელთაც უცოდინრობით დაარღვიეს ღვთის რჯული. ეს გამომსყიდველი შერიგება სრულდება როგორც მართალ მკვდართათვის, ისე მართალ ცოცხალთათვის. იგი მოიცავს ყველას, ვინც ქრისტეს ნდობით გარდაიცვალა, მაგრამ, რადგან ღვთის მცნებათა შესახებ ნათელი არ ჰქონდათ მიღებული, უცოდინრობით შესცოდეს მისი დადგენილებების დარღვევით.“ Early Writings, 245–254.

ამავე წიგნში, რამდენიმე გვერდის შემდეგ, იმავე ცნებების მიმართებით, რომელთაც ახლახან შეეხო, და უაიტი აღნიშნავს, რომ მილერიტულ ისტორიაში სამი უწყების უარყოფა ქრისტეს ისტორიაში იყო წინასახიერად წარმოდგენილი. იქ იგი მოიყვანს ორ მოწმობას, რომლებიც მიუთითებს პროგრესულად განვითარებად გამოცდის პროცესზე, რომელიც მოითხოვს გამარჯვებას ყოველ გამოცდაში, რათა შესაძლებელი იყოს მომდევნო გამოცდაზე გადასვლა.

„ვიხილე ერთგვარი დასი, რომელიც იდგა კეთილდაცულად და მტკიცედ, არავითარ მხარდაჭერას არ აძლევდა მათ, ვისაც სურდა სხეულის დამკვიდრებული რწმენის შერყევა. ღმერთი მათ კეთილგანწყობით შეჰყურებდა. მეჩვენა სამი საფეხური — პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზთა უწყებები. ჩემმა მხლებელმა ანგელოზმა თქვა: „ვაი მას, ვინც ამ უწყებათაგან თუნდაც ერთ ბლოკს დამრავს ან ერთ ქინძისთავს შეარხევს. ამ უწყებათა ჭეშმარიტი გაგება სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია. სულთა ხვედრი დამოკიდებულია იმაზე, თუ როგორ იქნებიან ისინი მიღებულნი.“ კვლავ ჩამომატარეს ამ უწყებათა გზით და ვიხილე, რა ძვირად ჰქონდა ნაყიდი ღვთის ხალხს თავისი გამოცდილება. იგი მრავალი ტანჯვითა და სასტიკი ბრძოლით იყო მოპოვებული. ღმერთი ნაბიჯ-ნაბიჯ მიუძღოდა მათ, ვიდრე არ დააყენა ისინი მყარ, უძრავ საფუძველზე. ვიხილე ადამიანები, რომლებიც უახლოვდებოდნენ ამ საფუძველს და იკვლევდნენ მის საძირკველს. ზოგნი სიხარულით დაუყოვნებლივ შედგნენ მასზე. სხვებმა კი დაიწყეს საძირკვლის გაკიცხვა. მათ სურდათ, რომ ცვლილებები შეტანილიყო, და მაშინ ეს საფუძველი უფრო სრულყოფილი იქნებოდა, ხალხიც — ბევრად უფრო ბედნიერი. ზოგნი ჩამოვიდნენ საფუძვლიდან, რათა გამოეკვლიათ იგი, და განაცხადეს, რომ იგი

არასწორად იყო ჩაყრილი. მაგრამ ვიხილე, რომ თითქმის ყველა მტკიცედ იდგა საფუძველზე და შეგონებით მიმართავდნენ მათ, ვინც ჩამოვიდა, შეეწყვიტათ თავიანთი ჩივილი; რადგან ღმერთი იყო მთავარი მაშენებელი, და ისინი მის წინააღმდეგ იბრძოდნენ. ისინი იხსენებდნენ ღვთის საკვირველ საქმეს, რომელმაც მტკიცე საფუძველამდე მიიყვანა ისინი, და ერთსულოვნად აღაპყრეს ზეცისკენ თავიანთი თვალები და ხმამაღალი ხმით ადიდებდნენ ღმერთს. ამან ზემოქმედება მოახდინა ზოგიერთზე მათგან, ვინც ჩიოდა და დატოვა საფუძველი, და მათაც, მდაბალი იერით, კვლავ შედგეს მასზე.“

„მე კვლავ ქრისტეს პირველი მოსვლის გამოცხადებისაკენ მივემართე. იოანე ელიის სულითა და ძალით იქნა წარმოგზავნილი [რომელიც პირველი ანგელოზის უწყებას განასახიერებდა], რათა იესოსთვის გზა მოემზადებინა. მათ, ვინც იოანეს მოწმობა უარყვეს, იესოს მოძღვრებით სარგებლობა არ მიუღიათ [რომელიც მეორე ანგელოზის უწყებას განასახიერებდა]. მათი წინააღმდეგობა იმ უწყებისადმი, რომელიც მის მოსვლას წინასწარ აუწყებდა, მათ იმ მდგომარეობაში აყენებდა, რომ მათთვის ადვილად მისაღები აღარ იყო უძლიერესი მტკიცებულება იმისა, რომ იგი მესია იყო. სატანამ იოანეს უწყების უარყოფელნი კიდევ უფრო შორს წაიყვანა, რათა ქრისტეც უარეყოთ და ჯვარს ეცვათ [რომელიც მესამე ანგელოზის უწყებას განასახიერებდა]. ამით მათ თავიანთი თავი იმ მდგომარეობაში ჩააყენეს, სადაც ველარ მიიღებდნენ კურთხევას ორმოცდამეათე დღისას [რომელიც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზს განასახიერებდა], რომელიც ასწავლიდა მათ გზას ზეციური საწმიდრისკენ. ტაძრის კრეტსაბმელის განხევა ცხადყოფდა, რომ იუდეველთა მსხვერპლნი და წეს-ჩვეულებანი მეტად აღარ იქნებოდა მიღებული. დიდი მსხვერპლი უკვე შეწირული იყო და მიღებულიც იყო, ხოლო სულიწმიდამ, რომელიც ორმოცდამეათე დღისას გადმოვიდა, მოწაფეთა გონება მიწიერი საწმიდრიდან ზეციურისკენ გადაიტანა, სადაც იესო თავისი საკუთარი სისხლით შევიდა, რათა თავის მოწაფეებზე გადმოეღვარებინა თავისი გამოსყიდვის სიკეთენი. მაგრამ იუდეველნი სრულ სიბნელეში დარჩნენ. მათ დაკარგეს მთელი ის ნათელი, რომელიც შეიძლებოდა ხსნის გეგმის შესახებ ჰქონოდათ, და კვლავაც თავიანთ ამაო მსხვერპლსა და შესაწირავებს ენდობოდნენ. ზეციურმა საწმიდარმა მიწიერის ადგილი დაიკავა, მაგრამ მათ ამ ცვლილების შესახებ არავითარი ცოდნა არ ჰქონდათ. ამიტომ მათ ქრისტეს შუამდგომლობით სარგებლობა ვერ მიიღეს წმიდა ადგილზე.“

„ბევრი ძრწოლით უყურებს იუდეველთა მოქმედებას ქრისტეს უარყოფისა და ჯვარცმის საქმეში; და როდესაც ისინი კითხულობენ მისი სამარცხვინო შეურაცხყოფის ისტორიას, ჰგონიათ, რომ უყვართ იგი და არ უარყოფდნენ მას, როგორც პეტრემ უარყო, და არც ჯვარს აცვამდნენ, როგორც იუდეველებმა აცვეს. მაგრამ ღმერთმა, რომელიც ყველას გულს კითხულობს, გამოსაცდელად მოიტანა ის სიყვარული იესოს მიმართ, რომლის ქონასაც ისინი აცხადებდნენ. მთელმა ზეცამ უღრმესი ინტერესით ადევნა თვალი პირველი ანგელოზის უწყების მიღებას. მაგრამ მრავალნი, რომლებიც აცხადებდნენ, რომ უყვარდათ იესო და ცრემლებს ღვრიდნენ, როდესაც ჯვრის ამბავს კითხულობდნენ, დასცინოდნენ მისი მოსვლის სასიხარულო ცნობას. ნაცვლად იმისა, რომ ეს უწყება სიხარულით მიეღოთ, მას ცთუნებად აცხადებდნენ. მათ სძულდათ ისინი, ვისაც უყვარდა მისი გამოჩინება,

და ეკლესიებიდან განდევნეს. მათ, ვინც უარყვეს პირველი უწყება, მეორე ველარ არგებდათ; არც შუალამის ღალადმა არგო მათ, რომელიც უნდა მოემზადებინა ისინი, რათა რწმენით შესულიყვნენ იესოსთან ერთად ზეციური საწმიდრის უწმინდეს ადგილას. და რადგან უარყვეს ეს ორი პირველი უწყება, ასე დააბნელეს თავიანთი გონება, რომ ვერავითარ ნათელს ველარ ხედავენ მესამე ანგელოზის უწყებაში, რომელიც უჩვენებს გზას უწმინდეს ადგილზე. მე დავინახე, რომ როგორც იუდეველებმა ჯვარს აცვეს იესო, ისე სახელდებითმა ეკლესიებმა ჯვარს აცვეს ეს უწყებანი, და ამიტომ მათ არავითარი ცოდნა არა აქვთ უწმინდესისკენ მიმავალი გზის შესახებ, და ვერც იქ იესოს შუამდგომლობით სარგებლობენ. იუდეველთა მსგავსად, რომლებიც თავიანთი უსარგებლო მსხვერპლს სწირავდნენ, ისინიც თავიანთი უსარგებლო ღოცვებს ადავლენენ იმ განყოფილებისადმი, რომელიც იესომ დატოვა; ხოლო სატანა, მოტყუებით კმაყოფილი, იძენს რელიგიურ სახეს და ამ თავსმოყვარე ქრისტიანთა გონებას თავისკენ წარმართავს, მოქმედებს თავისი ძალით, თავისი ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით, რათა თავის მახეში განამტკიცოს ისინი.“ Early Writings, 258–261.

ციტატები წიგნიდან Early Writings მრავალგზის იქნა ნასწავლი Future for America-ს მსახურების მეშვეობით. მაგრამ არსებობს ჭეშმარიტებები, რომელთაც ეს ციტატები ასახავს და რომლებიც შეუმჩნეველი დარჩა.

მილერიტული მოძრაობის ისტორიის საგზაო ნიშნები დაფუძნებულია ბიბლიაში აღწერილ რამდენიმე რეფორმატორულ მოძრაობაზე. ყოველი რეფორმატორული მოძრაობის ფარგლებში აღმოჩენილი საგზაო ნიშნების გარკვეული ცოდნის გარეშე, მეტად ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ვინმემ გაიგოს იმ განსხვავების მნიშვნელობა, თუ როდის „მოდის“ უწყება და როდის „იმოსება ძალით“. ასევე სავარაუდოა, რომ იმ მრავალთაგან, ვინც პარალელურ რეფორმატორულ მოძრაობებს იცნობს, ზოგს გამორჩენია რეფორმატორული მოძრაობების სხვადასხვა საგზაო ნიშნის ზოგიერთი მეტად მნიშვნელოვანი თავისებურება.

„შვიდი ქუხილი“, რომელიც წარმოადგენს როგორც ადვენტიზმის დასაწყისის მოვლენებს, ასევე ადვენტიზმის დასასრულის მოვლენებს, არის ის ნათელი, რომელიც იხსნება მადლის ჟამის დახურვამდე სულ ცოტა ხნით ადრე. ჩვენთვის უწყებულება, რომ „შვიდი ქუხილი“ წარმოადგენს როგორც „მოვლენათა მოხაზულობას, რომლებიც უნდა მომხდარიყო პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებათა ქვეშ“, ასევე „მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთი რიგის მიხედვით გამოცხადდება“. „შვიდი ქუხილი“ შეიცავს ალფასა და ომეგას ხელწერას.

„მოვლენათა აღწერა“, რომლებიც „პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებების ქვეშ“ მოხდა, განასახიერებს იმ მოვლენებს, რომლებიც მესამე ანგელოზის უწყების ქვეშ ხდება. როდესაც იოანეს ებრძანა, არ დაეწერა ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა, ეს ბრძანება წინასწარ იყო განსახიერებული იმ ბრძანებით, რომელიც დანიელს მიეცა თავისი წიგნის დასაბეჭდად, რადგან გვამცნობენ, რომ მას შემდეგ, რაც „შვიდმა ქუხილმა თავიანთი ხმები გამოსცეს, იოანეს მიმართ, ისევე როგორც დანიელის მიმართ პატარა წიგნთან დაკავშირებით, მოდის ეს განკარგულება: ‘დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა

ქუხილმა წარმოთქვეს.”

ეზეკიელიცა და იოანეც ორივე ასახავს ღვთის ხალხის მიერ უწყების მიღებას პირველი ანგელოზის ძალმოსილების ჟამს, 1840 წელს; ხოლო წინასწარმეტყველი იერემია ასახავს იმ იმედგაცრუებას, რომელიც ღვთის ხალხში მოხდა, როცა პირველი ანგელოზის უწყება თითქოს წარუმატებელი აღმოჩნდა.

იპოვეს შენი სიტყვები და მე შევჭამე ისინი; და შენი სიტყვა გახდა ჩემთვის ჩემი გულის სიხარული და მხიარულება, რადგან შენი სახელით ვარ სახელდებული, უფალო, ძალთა ღმერთო. არ ვმჯდარვარ დამცინავთა კრებულში და არ მიხაროდა; მარტო ვიჯექი შენი ხელის გამო, რადგან აღშფოთებით ამავესე. რატომ არის ჩემი ტკივილი მარადიული და ჩემი ჭრილობა განუკურნებელი, რომელიც არ ეთანხმება განკურნებას? ნუთუ სრულიად მატყუარასავით იქნები ჩემთვის და როგორც წყლები, რომლებიც შრება? ამიტომ ასე ამბობს უფალი: თუ მოიქცევი, კვლავ დაგაბრუნებ და ჩემს წინაშე იდგები; და თუ გამოარჩევ ძვირფასს უღირსისაგან, ჩემი ბაგესავით იქნები; ისინი შენკენ მოიქცნენ, შენ კი ნუ მოიქცევი მათკენ. და გაქცევ ამ ხალხისთვის სპილენძის გამაგრებულ ზღუდედ; და შეგებრდობლებიან, მაგრამ ვერ დაგძლევენ, რადგან მე ვარ შენთან, რათა გიხსნა და გადაგარჩინო, ამბობს უფალი. და გიხსნი ბოროტთა ხელიდან და გამოგისყიდი მძვინვარეთა ხელიდან. იერემია 15:16–21.

იერემიამ იოანესა და ეზეკიელის მსგავსად იპოვა პატარა წიგნის სიტყვები და მანაც შეჭამა ეს უწყება, მაგრამ ეს უწყება იქცა უწყებად (წყლად), რომელმაც უმტყუნა. ეს ისე ჩანდა, თითქოს ღმერთს ეთქვა სიცრუე, რაც, ცხადია, შეუძლებელია, მაგრამ „სიცრუის“ ბრალდება იძლევა გასაღებს, რათა იერემია განვათავსოთ პირველ მილერიტულ იმედგაცრუებაში, რომელიც ხაზაკუკში იყო წარმოდგენილი.

დავდგები ჩემს სადარაჯოზე და დავდგები გოდოლზე, რათა ვადევნო თვალი, რას მეტყვის იგი მე და რა ვუპასუხო, როცა მხილებული ვიქნები. და მიპასუხა უფალმა და მითხრა: დაწერე ხილვა და ნათლად ამოკვეთე დაფებზე, რათა მკითხველმა სირბილით წაიკითხოს იგი. რადგან ხილვა ჯერ კიდევ დადგენილი დროისთვის არის, მაგრამ ბოლოს იტყვის და არ იცრუებს; თუ დაყოვნდეს, დაელოდე მას, რადგან უეჭველად მოვა, არ დააგვიანებს. აბაკუმი 2:1–3.

პირველი ანგელოზის უწყების ხილვა აღბეჭდილი იყო 1843 წლის პიონერულ სქემაზე, რომელიც ღმერთის „ხელით“ იყო წარმართული.

„მე ვიხილე, რომ 1843 წლის დიაგრამა უფლის ხელით იყო წარმართული და რომ იგი არ უნდა შეცვლილიყო; რომ რიცხვები ისეთი იყო, როგორსაც მას სურდა; რომ მისი ხელი ეფარა და მალავდა შეცდომას ზოგიერთ რიცხვში, რათა ვერავის დაენახა იგი, ვიდრე მისი ხელი არ იქნებოდა მოცილებული.“ Early Writings, 74.

1843 წლის „დანიშნული ჟამი“ ასახული იყო დიაგრამაზე, და სწორედ ამიტომ ეწოდება მას 1843 წლის დიაგრამა. იგი გამოქვეყნდა 1842 წელს, აბაკუმში მოცემული ბრძანების აღსრულებით: „დაწერე ხილვა და ცხადად გამოსახე დაფებზე“. ხილვა ცხადად უნდა ყოფილიყო გამოსახული „დაფებზე“ — მრავლობითში — რითაც განისაზღვრება, რომ

მას შემდეგ, რაც უფალმა თავისი ხელი მოაცილა 1843 წლის დიაგრამაზე დაშვებულ შეცდომას, იგი გასწორდებოდა 1850 წლის პიონერთა დიაგრამაზე. ამ შეცდომამ წარმოშვა პირველი იმედგაცრუება, ხოლო იერემია წარმოადგენს მათ, ვინც 1840 წლის 11 აგვისტოს შეჭამა პატარა წიგნი და იმედგაცრუებულნი დარჩნენ, როდესაც 1843 წლის დანიშნული ჟამი არ აღსრულდა.

როცა იერემიამ 1840 წელს შეჭამა პატარა წიგნი, ეს იყო მისი გულის „სიხარული და მხიარულება“, მაგრამ როდესაც იმედგაცრუება დადგა, იგი უკვე აღარ „მხიარულობდა“ და „მარტო იჯდა“ ღვთის „ხელის გამო“. ღვთის ხელს დაეფარა „შეცდომა ზოგიერთ რიცხვში“, რის გამოც იერემიამ გაითვალისწინა იმის შესაძლებლობა, რომ ღმერთს ეცრუა. იერემიასთვის მიცემული აღთქმა ის იყო, რომ თუ იგი თავისი გულდაკარგულობიდან „დაბრუნდებოდა“, ღმერთი იერემიას თავის „პირად“ გახდიდა. თუ იერემია თავისი იმედგაცრუებიდან ღმერთთან დაბრუნდებოდა და აღიარებდა, რომ იგი ათი ქალწულის იგავის დაყოვნების ჟამში იმყოფებოდა, ღმერთი გამოიყენებდა მას, როგორც ბაგეს, რომელიც ზუსტად დაასახელებდა, როდის უნდა აღსრულებულიყო ხილვა და აღარ დაეყოვნებინა.

ამ ფაქტების აქ გადმოცემის მიზანია დაამტკიცოს, რომ ანგელოზთა ყველა უწყებასთან ერთად მათი „მოსვლები“ და „გამღიერებანი“ წარმოადგენენ სიცოცხლისა და სიკვდილის საკითხის მატარებელ უწყებას, რომელიც წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ ჯგუფს. სამი ანგელოზი წარმოადგენს პროგრესირებადი გამოცდის პროცესის სამ საფეხურს. ჩვენი განზრახული აზრისათვის უფრო მნიშვნელოვანია ის, რომ მიუხედავად იმისა, რომ შვიდი ქუხილის გაგება ცნობილ იქნა „აღსასრულის ჟამის“ დადგომიდან მალევე, 1989 წელს, როდესაც დანიელის უკანასკნელი ექვსი მუხლი გაიხსნა და განკითხვის დასასრულს აუწყებდა, მესამე ანგელოზის ისტორიის დასასრულს ხდება შვიდი ქუხილის კიდევ ერთი გახსნა.

ადვენტიზმის დასაწყისის ისტორია იწყება 1798 წელს პირველი ანგელოზის გზავნილის გახსნით და სრულდება იმ ჭეშმარიტების გახსნით, რომელსაც უფალი თავის ხელს აფარებდა, რათა იმედგაცრუება გამოეწვია. ამის შემდეგ მან თავისი ხელი მოაცილა (გახსნა) და გააცხადა დაყოვნების დროის უწყება.

ადვენტიზმის დასასრულის ისტორია იწყება მესამე ანგელოზის უწყების გახსნით 1989 წელს, და სრულდება იმ ჭეშმარიტების გახსნით, რომელსაც უფალმა ხელი დააფარა, რათა იმედგაცრუება წარმოშობილიყო. ახლა იგი თავის ხელს ხსნის და ამგვარად ხსნის პირველი იმედგაცრუებისა და დაყოვნების დროის უწყებას. იგი ხსნის 2020 წლის 18 ივლისის მიზანს.

ამიტომ ასე ამბობს უფალი: თუ მოიქცევი, კვლავ დაგაბრუნებ, და ჩემს წინაშე დადგები; და თუ გამოარჩევ ძვირფასს უღირსისგან, ჩემი პირივით იქნები; ისინი შენკენ მოიქცნენ, ხოლო შენ ნუ მოიქცევი მათკენ. და გაქცევ ამ ხალხისთვის გამაგრებულ სპილენძის კედლად; და იბრძოლებენ შენ წინააღმდეგ, მაგრამ ვერ გძლევენ; რადგან მე შენთან ვარ, რათა გიხსნა და გიხსნაო, ამბობს უფალი. და გიხსნი ბოროტთა ხელიდან და გამოგისყიდი სასტიკთა ხელიდან. იერემია 15:19–21.